

digt med læreplaner sådan generelt, for det er jo ikke nogen hjælp; det her er en pligt.

Sådan som jeg kan forstå ordføreren, så har ordføreren det indtryk, at de fleste institutioner allerede arbejder med de her ting, har virksomhedsplaner, som alle institutioner jo i øvrigt skal have, dvs. gør på deres egen måde i overensstemmelse med kommunens beslutninger og i overensstemmelse med pædagogernes faglighed det, som her efterspørges.

Derfor forekommer det her postulat om, at læreplanerne nu vil gøre det meget bedre, stadig mere tomt. For jeg kan ikke i ordførerens tale og lovprisning af det, som allerede foregår, overhovedet finde dækning for den påstand, at læreplanerne skulle ændre institutionerne fra at være opbevaring til at være noget, der giver børnene lyst og sikrer, at børnene lærer noget. Tværtimod må man nærmest antage, at læreplanerne kommer til at forstyrre en meget positiv proces, som er i gang i øjeblikket i de gode institutioner, som socialministeren beskrev i sit indlæg.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det, jeg anker over, er såmænd slet ikke eksemplet med at læse højt, det, jeg anker over, er, at når man kommer med et eksempel, så bliver det fra radikal side ofte og gang på gang fremlagt, som om det så er det eneste, der foregår. Og så enkel er virkeligheden altså ikke, vil jeg gerne sige til fru Margrethe Vestager.

Situationen er jo også den – apropos det her med, at virkeligheden ikke er enkel – at der er utrolig stor forskel på kvaliteten af daginstitutionerne. Det ændrer ikke ved, at jeg kender til de gode eksempler og ved, at der er masser af daginstitutioner og pædagoger, der arbejder konstruktivt med de her ting, men der er også dem, der ikke gør det.

For mig at se er det utrolig vigtigt, at man også i de institutioner og måske særligt i de institutioner – der, hvor forældrene ikke er så stærke og har så mange ressourcer, at de kan sætte sig ned i forældrebestyrelsen og sige: Det her vil vi have; vores børn har brug for at blive stimuleret, vores børn har brug for at være klar til at komme i skole – er forpligtet til at gøre de her ting og sikre sig, at børnene får den stimulans, selv om forældrene altså ikke nødvendigvis har overskuddet til at sætte sig ned og kræve det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det at skulle lave virksomhedsplaner påligger allerede daginstitutionerne i dag. Det, der er det nye, er, at fru Charlotte Dyremose og regeringen og Dansk Folkeparti mener, at staten skal blande sig i, hvad der skal stå i de planer. Det er sådan set det, der er det store problem, for vi mener ikke, at staten skal blande sig så langt ned i detaljerne i, hvad det er, man skal foretage sig i de enkelte daginstitutioner.

Jeg må indrømme, at jeg har aldrig, heller ikke før denne regering trådte til, hørt om en eneste vuggestue eller børnehave i dette land, hvor man ikke synes, det er en god idé at læse højt for børnene, og ofte gør det. Så jeg forstår ikke helt, at det skulle være det, der er begrundelsen for at indføre læreplaner.

Det, jeg egentlig tog ordet for at spørge om, var det her med, hvad vi skal gøre for at få børn i daginstitution, når vi tror på, at det er en god idé for de børn, der har det svært. Jeg kunne forstå, at det, De Konservative mener, er, at man skal bruge tvang og kontrol og melde ud, at her er et barn, som har det svært, og derfor skal det barn i daginstitution, i stedet for at sikre, at der er plads til alle i daginstitutionerne, og at også de arbejdsløse børn bliver behandlet lige med andre børn og får mulighed for at komme i daginstitution. Det undrer mig, at man synes, at tvang og stempling er den måde, man skal hjælpe de udsatte børn på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Line Barfod er åbenbart på linje med De Radikale: Når man nævner et eksempel, så er det det eneste; så ser verden kun sådan ud. Skulle vi ikke prøve at få en nuanceret debat i stedet for, fru Line Barfod?

Når vi taler om det her med at sikre pladserne, jamen så taler vi jo netop igen om, hvordan vi får sikret, at vi får en pasningsgaranti. Fra konservativ side ønsker vi en pasningsgaranti, og det er jo netop for, at alle børn kan blive passet i daginstitutionerne, så vi ikke står med de problemer, som den tidligere regering efterlod os i, at der altså ikke var pladser nok. Og så må vi jo forsøge at tilskynde kommunerne til det at gøre andre ting for at sikre, at børnene kan blive passet.

Men der er altså nogle børn, der har et større behov end andre, og jeg ville da have formodet, at fru Line Barfod ville have forståelse for, at er